

som inropat det. — 2) Beloppet af den penningssumma, man bjudit, då man inropat en sak på auktion. *Betala sina i.* — *Ss. I-somma.*

INROPA, v. a. 1. 1) Genom ropande inkalla. *I någon ifrån gatan.* — 2) Bjuda högsta priset för en å auktion utbudna sak och genom auktionsförrättarens klubbslag blifva ägare deraf. *Desse böcker har jag i-t på auktion.* — Äfv. *Ropa i'n.* — *Inropande*, n. 4. o. *Inropning*, f. 2.

INROPARE, m. 5. En, som inropar eller inropat en sak på auktion.

INROTA SIG, v. r. 1. 1) Vål rota sig, slå djupa och starka rötter. *Ogräset har så i-t sig, att det ej kan utrotas.* — 2) (fig.) Blifva till en vana, som ej lätteligen kan borttagas. *Flera missbruk hade i-t sig.* — Äfv. *Rota i'n sig.* — *Inrotande*, n. 4.

INRULLA, v. a. 1. 1) Rulla till det inre af ett ställe. *I tunnorna i magasinet.* — 2) Genom rullning omsluta en sak med något yttre höljande. *I ett klädesstycke i ett hästläcke.* — V. n. Rullande röras, förflyttas in. *En tunna kom i-nde på gården genom porten.* — Äfv. *Rulla i'n.* — *Inrullande*, n. 4. o. *Inrullning*, f. 2.

INRUSA, v. n. 1. Med största häftighet komma inspringande, häftigt inträda. — Äfv. *Rusa i'n.* — *Inrusande*, n. 4.

INRYCKA, v. a. 2. 1) Rycka till det inre af ett rum, ett ställe. *I någon i ett rum.* — 2) (fig.) Införa, låta införa (i en skrift). *I ett förbehåll i kontraktet. I en artikel i en tidning.* — V. n. Intäga. *Arméen i-ckte i staden.* — Äfv. *Rycka i'n*, för både v. a. o. n. — *Inryckande*, n. 4. (både aktivt o. neutralt) samt *Inryckning*, f. 2. (aktivt).

INRYMMA, v. a. 2. 1) Rymma uti sig, gifva rum inom sig, innefatta. *Huset kan icke i så många.* — 2) (fig.) Öfverlåta, bevilja. *I någon företrädet, allt för stora rättigheter.* — *Inrymmande*, n. 4. o. *Inrymning*, f. 2.

INRYMME, n. 4. Inrymd plats. Brukas mest i fig. mening, i uttrycket *Lemna i.*, lemna plats för, medgifva, bevilja, gifva gehör åt, lyssna till, t. ex.: *Lemna sanningen, öfvertygelsen i. Få i.*, få insteg (se d. o.).

INRYMNINGSBREF, n. 5. Åbobref, hvarigenom landshöfdingeembetet i laga ordning gifver en hemmansbrukare åborätt å ett kronohemman.

INRÅDA, v. a. 2. Ingifva, bibringa råd. Säges merendels i elak mening. *I en något ondt. Det är han, som i-dde honom att göra det.*

INRÅDAN, f. sing. indef. o. **INRÅDANDE**, n. 4. Bibringande af råd. Brukas vanligen i elak mening. *Delta allt skedde på hans i.*

INRÄCKA, v. a. 2. Räkka något till det inre af ett rum, ställe. *I handen genom fönstret.* — Äfv. *Räkka i'n.* — *Inräckande*, n. 4. o. *Inräckning*, f. 2.

INRÄFSA, v. a. 1. Med räfsa införa. — Äfv. *Räfsa i'n.* — *Inräfsande*, n. 4. o. *Inräfsning*, f. 2.

INRÄKNA, v. a. 1. 1) Räkna något, som inlemnas, inlevereras. — 2) Se *Inberäkna*. — Äfv. *Räkna i'n.* — *Inräknande*, n. 4. o. *Inräkning*, f. 2.

INRÄNNÄ, v. n. 2. (fam.) Löpa, springa in. — V. a. (fam.) Köra, stöta in. *I värjan i buken på någon.* — Äfv. *Rännä i'n.* — *Inrännande*, n. 4.

INRÄTTA, v. a. 1. (t. *einrichten*) 1) Anordna, anbringa, passa. *I en trappa i muren.* —

2) (fig.) a) Ordna, reglera, ställa, afpassa. *På ett förnuftigt sätt i. sin lefnad, sin hushållning. I sitt lif efter omständigheterna.* — b) Stifta, anlägga, upprätta. *I en fabrik, en syssla, ett embetsverk.* — *I sig*, v. r. Ställa, foga, lämpa sig. *I sig efter omständigheterna.*

INRÄTTANDE, n. 4. Handlingen, hvarigenom något inrättas.

INRÄTTNING, f. 2. 1) Se *Inrättande*. — 2) Hvad som blifvit inrättadt; offentlig eller enskilt anstalt. *Enskilta, offentliga, allmänna i-ar.* — Bildar sammansättningarna Samhälls-, Statsinrättning, m. fl.

INRÄTTARE, m. 5. Den, som inrättar eller inrättat något.

INRÖSNINGSJORD, f. sing. (ekon. lagt.) Odlingsbar jord. *Motsats: Afrösningsjord.*

INSAGA, f. 1. (gam.) Beskyllning, tillvitelse; äfv. protest.

INSALTA, v. a. 1. Med salt bereda något (isynnerhet matvaror), så att det kan förvaras en längre tid, utan att skämmas. *I fisk, sill, kött. I hudar.* — Äfv. *Salta i'n.* — *Insaltande*, n. 4. o. *Insaltning*, f. 2.

INSALTARE, m. 5. En, som insaltar något (t. ex. sill, hudar).

INSAMLÄ, v. a. 1. Samla och införa, inhämta eller inlemna, eller afgifva till vederbörlig ort eller person. *I jordens frukter. I almosor.* (Fig.) *I rösterna vid en omröstning.* — Äfv. *Samla i'n.* — *Insamläande*, n. 4.

INSAMLARE, m. 5. En, som insamlar.

INSAMLING, f. 2. 1) Handlingen, hvarigenom något insamlas. — 2) Hvad som blifvit insamladt. *I-en för de fattiga gick till 20 r.dr.*

INSATS, i'nsatts, m. 5. Hvad som insättes eller blifvit insatt, t. ex. i ett bolag, i spel, lotteri, o. s. v. *Hvar och en af delägarna i bolaget beräknar sin andel af vinsten efter i-en. I i spel, i lotteri. Hög, låg i.*

INSATSHÄRDNING, f. 2. Se *Sälthärdning*.

INSATSVIGT, i'nsattsvi'kt, c. 5. Säges om vigrer af koppar, så inrättade, att de insätts den ene i den andra, från den minsta till den största, utgörande tillsammans med den yttre, omslutande, ett skålpund. *En sats i-er.*

INSE, i'nsé, v. a. 2. (af *In* och *Se*; brukas endast fig.) Med själens öga se, förstå, begripa. *I ens afsigter. Det i-r jag ganska väl. Jag i-r nog, att . . . Jag kan icke i., huru man kan begära någonting så orimligt.*

INSEENDE, n. 4. Tillsyn, uppsigt. *Hafva i. öfver något.*

INSEGEL, n. 5. Sigill. Är numera föråldradt, utom i högre stil och poesi, samt i regeringshandlingar. *Delta hafve Vi med vårt i. bekräfta låtit.*

INSEKT, i'nsäkt, m. 5. (af lat. *Insecare*, inskära) Djur med hvit och kall blod, tvenne spröten eller känselverktyg i hufvudet och minst sex fötter. Yrfä. Benämningen härleder sig deraf, att dessa djurens kropp har en djup inskärning emellan bröstet och bakdelen. — *Ss. I-bo, -samlare, -samling.*

INSEKTNÄL, i'nsäckt'näl, f. 2. Benämning på ett slags nälar, som brukas att derpå uppsätta insekter i naturaliesamlingar, $1\frac{1}{2}$ tum långa, mycket smala och med helt små hufvuden.

INSEPARABEL, --- räb'l, m. 5. pl. — *bler*. Slägte af Klätterfåglarna, stor som en lärka, grön, med röd hals och panna, känd för hanens ömhet för honan, hvilken han matar. Har sitt namn